UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. Eadem veritas sacræ scripturæ, sanctorumque patrum authoritate probatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49363

Visual Library

CAP. III.

Eadem veritas Sacræ Scripturæ Sanctorumque Patrum authoritate probatur.

CUnctæ licet deficerent rationes, ſola tamen ad nos convincendos, ſimulque ad ſuadendam hanc veritatem ſufficeret æternæ Sapientiæ authoritas: *Non eſt pax impiis*, ipſemet nobis inclamat Spiritus Sanctus per os Prophetæ, vel, ut alia habet littera: *Non eſt gaudere impiis.* Lætitia non competit impio, à corde ejus verum exulat gaudium: gaudium peccatorum, eſt gaudium, quod decipit, & aliquantulum palpatur & adulatur carni; at cruciat animam: demulcet ſenſum, ſed affligit ſpiritum: eſt flos oblectans oculos; ſed maximè pungens ſpina eſt, intima cordis penetrans & ſaucians. Quapropter Deus, Sapientia æterna, æternaque Bonitas, quæ decipi non poteſt, nec vult decipere, evidentibus notis hanc nobis intonat veritatem: *Non eſt pax impiis: non eſt gaudere impiis.* Vero gaudio perfundi nequit peccator, in uno eodemque corde ſimul ſtare non poſſunt peccatum & gaudium, peccatum & lætitia, offenſa & pax cum Deo. Dicet mihi non nemo: experientia docet contrarium. Verum reſpondeo experientiam eſſe mendacem & fallacem, quemadmodùm hoc exemplo oſtendi & probari poteſt. Eſt panis in ſanctiſſimo Sacramento, ait experientia: Non eſt panis, inquit Deus. Cui jam credendum? ſenſum, aut intellectum per ſenſum decipi, certum eſt & indubitatum; at non decipitur, nec decipit Deus. Ergò in hoc caſu creditur Deo, contra ſeu potiùs ſupra omnem ſenſum, & ſupra omnem intellectum. Eodem modo dicendum eſt in materiâ præſenti: *Non eſt gaudere impiis*, dicit Deus: *Eſt gaudere*, ait Mundus, ſenſus, caro: cui debemus Iſa. 57.

ſcredere? Non Mundo, non carni; ſed Deo,
veritas infallibilis, & mentiri nequit in
ſuis.

Ergò, anima mea, quotieſcunque Dæmon
ſentat tibi aliquam Mundi voluptatem &
tanquàm veram lætitiam, & verum gaudium
lntè reſponde: mentiris Dæmon infernalis,
apparens bonum, ut verum, proponis: *Non*
dium impio, inquit Deus: Deo, qui eſt ipſa
fidem adhibere debeo, non tibi, mendacium
Et ſi nihilominùs Dæmon perſiſtat in ſuo
promittendo tibi dominium creaturarum,
eum adores, ſollicitando; generoſiori ani
ſponde ei, quod conſulit S. Gregorius,
Totus amor & gàudium meum, non in c
Nazianz. ſed in Deo poſitum eſt. *Quia Dei imago ſum,*
Orat. 40. *indutus ſum, in Chriſtum transformatus ſum;*
adora, adorando in me imaginem Dei, & ſimil
Chriſti.

Eandem veritatem confirmant Sacri Doctores
rentes materiam veri gaudij non eſſe creatu
Deum.

S. Aug. in S. Auguſtinus: *In Deo ſolo vera conſolatio eſt*
Pſ. 7. pœnit. *catores in tribulatione poſiti ad Deum recurr*
& Pſal. 32. Et alibi: *Quis ſic delectat, ut ille, qui fecit*
delectant?

S. Bern. epi. S. Bernardus: *Illud verum gaudium non de*
114. *ſed de Creatore percipitur.*

S. Chryſoſt. S. Chryſoſtomus: *Verum gaudium*
to. 1. p. 6. *ideò in ſolo Deo.* Quod idem confirmat S.
S. Anſ. Pro- ſelmus: *Illud eſt verum gaudium, quod*
ſol. c. ult. *magnum, & in re plenum,* ſicut & ſolum
in Deo.

Rup. de Be- Rupertus: *De creatione Mundi ſabbat*
nefic. Di- *res Mundi, nobis autem de ſalvatione Mun*
vinis. *dum eſt.*

S. Baſ. Hõ. Et S. Baſilius: *Non gaudendum in hoc Mundo,*
4. de grat. *retributionis gaudendum.*

Parad. ani- Idem evidentiùs exponit Albertus Magnus
mæ c. 23. *teria omnis gaudij in Deo; ſcilicet, potentia,*

[illegible]itas pulchritudo, & reliqua attributa Dei, quæ omnia [illegible], & æterna ſunt in Deo.

Hugo de S. Victore: *Gaudium Dei, dulcedo æternorum; gaudium Mundi, delectatio præſentium; illud ſufficit, [illegible] deficit.*

Hugo Victorin.

[illegible] Origenes: *Verum gaudium eſt gaudium in Domino.* Quale autem ſit hoc gaudium in Domino, explicat, & declarat hiſce verbis: *Si gaudeam, quod inveni theſaurum, vel quod me homines laudant: iſtud gaudium carnale eſt, non in Domino: ſi verò gaudeam, quod dignus habitus ſum pro nomine Domini injuriam pati, vel quod merces noſtra multa eſt in cœlis; hoc gaudium in Domino eſt.*

Orig. Homel.

CAP. IV.

De Proprietatibus veri gaudij falſo oppoſitis.

Firmum & ſtabile.

Ex dictis ſequitur, quæ, qualesque vero gaudio competant proprietates, & conditiones. Prima eſt, quod ſit firmum & ſtabile, quia ſuper Deum, veluti *ſuper firmam petram*, fundatur. Ubi falſum gaudium Mundi & inconſtans, & inſtabile, quia fundatur ſupra [illegible]ernam; *& quod fundatur in materiâ mutabili, mu[illegible]tari neceſſe eſt, re mutatâ.* Unde jure merito dixit Philo Hebræus: *Profana gaudia ſunt ſomniis ſimillima: [illegible]tant, abeunt, occurrunt; refugiunt, priusquàm comprehendantur: evolant veluti ſomnium, evolans non in[illegible]tur, tranſit ſicut viſio nocturna.* Hinc etiam [illegible] S. Gregorius, peccatores ob inſtabilitatem & inconſtantiam ſuam factos eſſe luſus Dæmonum: *Ludus eſt Dæmonum, cùm vagas & inſtabiles animas de vitio [illegible] in vitium.*

S. Bern. de fallacia ſeculi.

S. Greg. 33. moral.

Con-